

חצי ירח
חצי שמש

אורית ישי

نصف قمر
نصف شمس
اوریت یشای

Half Moon
Half Sun
Orit Ishay

"חצי ירח חצי שמש" הוא ליקוי מאורות. בגמרא ובהלכה מצב של ליקוי מאורות הוא רמז לכעסו של האל וסימן מבשר רעות. ליקוי מאורות הוא אירוע הסתרה, אירוע שבו הגוף שמטיל צל מסתיר את מקור האור לגוף המוצל.

בתערוכה זו מציגה אורית ישי תצלומים ועבודות וידאו מהשנים האחרונות. צירופן של העבודות מאפשר לישי ליצור מרחב היברידי, ששטח רשימה ארוכה של ניגודים שהשתבשו. ישי מציגה דימויים שקוראים תיגר על היכולת לגזור הבחנות קוטביות. אלה דימויים שמערערים על המובנות מאליה, על הניתנות הפשוטה של הניגודים כמוציאים זה את זה (mutually exclusive). אבל מרחב זה הוא גם המקום שבו הניגודים יכולים להיפגש. הוא מאפשר את נוכחות העבר (וגם העתיד) בתוך ההווה. ההווה היא - שאנחנו אף פעם לא חווים - יש נפח, עודפות של עבר ועתיד.

מצד אחד, תפיסת המציאות של ההווה על ידי השיח ההיסטורי היא תפיסה בטוחה בעצמה שמזהה את הטובים והרעים; תפיסה אופטימית ביחס לסדר הקיים והאפשרות להבין אותו, וביחס לעתיד של הסדר הקיים. מצד שני, הפצע בהווה, הדימויים והאירועים שיש ליכודת, פוגעים בביטחון העצמי, ביוהרה שמניחה אפשרות להתבסס על הבחנות כמו טוב ורע, אויב וידיד, עבר שנבדל מההווה או העתיד. הדימויים שבהם אנו נתקלים בעבודותיה מחוללים תנועה ביקורתית.

בין השאר מצלמת ישי את תהליך בניית אלפי הממ"דים בקיבוצים באזור עוטף עזה ואת קירותיהם החיצוניים של הבתים המסומנים במספרים סידוריים בכחול ואדום; היא משוחחח עם מנהל העבודה בפרויקט על המציאות הישראלית שבה פועלי בניין פלסטינים בונים לפרנסתם חדרי ביטחון ומשקמים בתים שנהרסו על ידי פלסטינים אחרים; היא לוכדת במצלמתה מקלטים ציבוריים הממוקמים במרחבים הפריפריאליים של ישראל, שקירותיהם קושטו בציורי נוף פסטורליים או כתובות מן המקרא; ומשלבת דימויי וידאו של טקס השבעה צבאי, ריקודי עם ברחבה גנרית ישראלית וצילומי וידאו של מסך הטלוויזיה בו מופיעים דימויים מטקס הדלקת המשואות בליווי המילים "לתפארת מדינה ישראל".

העבודות בתערוכה זו תובעות זמן, קשב וסבלנות. הן מנסות לעקוב אחרי הנוכחות של הדבר הלא נוכח, לעצור את שטף הזמן, מבלי לקבל שום ניגוד כמובן מאליו. הן מאתגרות את יחסי הכוח שמייצרים יחסים בינאריים ומצביעות על האבסורד שמתגלה כשאנחנו מסתכלים על המציאות.

אבי לובין
פברואר, 2015

افتتاحية

"نصف قمر نصف شمس" هي حالة الكسوف (كسوف الشمس وكسوف القمر). يرمز الكسوف، في التالود والهلاخا، الى غضب الالهى ويدل على طالع سيء. الكسوف هو حدث اخفاء، حيث يقوم الجسم الذي يلقي بظلاله باخفاء مصدر ضوء الجسم المظلل.

تُقدّم يشاي في هذا المعرض صوراً وأعمال فيديو من السنوات الأخيرة. دمج هذه الاعمال سوية يسنح ليشاي بخلق مساحة مُهَجَّنة، مُقدِّمة قائمة طويلة من التناقضات التي اختلفت. تعرض يشاي صوراً تتحدى القدرة على ترسيم تصنيفات متضادة. انها اعمال تقوِّض المفهوم ضمناً لكون الاضداد قصرية بشكل متبادل (mutually exclusive). ولكن تتبيح هذه المساحة المكان للقاء الاضداد. انها تمكن الماضي والمستقبل من التواجد في الحاضر. لهذا الحاضر الذي لا نعيشه ابدا هناك حجم، فائض من ماضي ومستقبل.

والتي تُزين جدرانها صور الطبيعة الريفية او مقولات من الكتاب المقدس؛ وتدمج لقطات من فيديو لمراسم أداء القسم العسكري، بالاضافة إلى رقص شعبي في ساحة عامة وصور فيديو لشاشة تلفاز تبث مشاهدا من مراسم اضاءة المشاعل بمرافقة الكلمات "المجد لدولة اسرائيل".

تتطلب الأعمال المشاركة في هذا المعرض وقتاً، انصاتاً وصبراً. فهي تحاول ان تقتفي أثر وجود الشيء الغير موجود، ايقاف تدفق الوقت، دون ان تقبل التضاد كمفهوم ضمناً. انها تتحدى علاقات القوة التي تُنتج علاقات ثنائية مشيرة إلى العيب الذي ينجلي عندما ننظر الى الواقع.

آفي لويين
شباط، ٢٠١٥

من جهة، هناك ادراك للواقع والحاضر من خلال الخطاب التاريخي - انه تصوّر شديد الثقة بذاته، يُحدّد الخير والشر كما انه يبقى متفائلاً بشأن النظام القائم وإمكانية فهمه، وبشأن مستقبل هذا النظام. من جهة أخرى، فان الجرح يراوح في الحاضر، والصور والأحداث معيقة، تُنزل ضرراً بالثقة بالنفس، بالخطورة التي تفترض إمكانية التمييز بين الخير والشر، العدو والصديق، والماضي المختلف عن الحاضر او المستقبل. المشاهد التي نُصادفها في صورها تُولد حركة نقدية.

من بين أمور أخرى تصوّر يشاي صيرورة بناء آلاف الغرف الآمنة (الملاجئ) في المستوطنات الواقعة في منطقة غلاف غزة والجدران الخارجية للبيوت المُرَقَّمة بأرقام تسلسلية بالأزرق والأحمر؛ تتحدث الى مدير العمل في المشروع حول الواقع الاسرائيلي حيث يبني العمال الفلسطينيين الملاجئ ويرممون بيوت المستوطنات بحثاً منهم عن لقمة العيش؛ تلتقط في عدستها ملاجئ عامة تتوسط البلدات النائية في اسرائيل،

Foreword

“Half Moon Half Sun” is an eclipse. In the Gemara and the Jewish law (Halacha), an eclipse is considered a hint to the wrath of God and an ominous sign. Eclipse is an event of obstruction, in which the body that casts the shadow obscures the light source of the eclipsed body.

In this exhibition, Orit Ishay presents photographs and video works from the last couple of years. The juxtaposition of the works allows Ishay to create a hybridized space, which unfolds a long list of contrasts gone awry. Ishay presents images that challenge the ability to draw polarized distinctions. These are images that undermine the obviousness, the simple given of contrasts as mutually exclusive. However, this space is also where the contrasts can meet. It allows the presence of the past (as well as the future) in the present. This present – which we never experience – has volume, an excess of past and future.

On the one hand, the perception of the present reality by the historical discourse is a confident perception that identifies

the good guys and the bad guys; it is optimistic about the prevailing order and its ability to comprehend it, and about the future of this prevailing order. On the other hand, the wound in the present, the images and events that Ishay captures, impair that confidence, the hubris that presumes a possibility to rely on distinctions like good and bad, foe and friend, a past distinguished from the present or the future. The images we encounter in her works generate a critical movement.

Among other things, Ishay photographs the construction of thousands of residential protected spaces (Mamad) in the kibbutzim in the Gaza envelope area, and the external walls of houses marked with serial numbers in blue and red; she talks with the project’s foreman about the Israeli reality in which Palestinian construction workers build security rooms and restore houses that were destroyed by other Palestinians; her camera captures public shelters in the Israeli periphery whose walls were decorated with pastoral landscape paintings or biblical writings; and interweaves video footage of a military swearing in ceremony, folk dancing in

a generic Israeli courtyard, and video footage of the television screen featuring the torch lighting ceremony with the words “For the Glory of Israel”.

The works in this exhibition demand time, attentiveness, and patience. They attempt to trace the presence of that which is not present, stop the torrent of time, without accepting any contrast for granted. They challenge the power relations that produce binary relations and point at the absurd that emerges when we look at reality.

Avi Lubin
February, 2015

Echinocactus grusonii is the botanical name of a cactus popularly known as Mother-in-Law's cushion. The meaning of the word "echino" is prickly or spiny. This cactus is very strong and resilient, and can survive for many years. It is indigenous to central Mexico. This cactus is very common in gardens around the world, including Israel, but almost never grows randomly in nature, and is in fact considered an endangered species.

The photograph "Mother-in-Law's Cushion" was taken at Kibbutz Nir Oz as part of the series "Lucky Numbers".

אייכינוקאקטוס גרוסוני (Echinocactus grusonii) הוא האסמ העלמי לנوع מן אנוא ע ניתה الصبار والتي تعرف شعبياً باسم "مَسند الحماة". Echino تعني الواخز أو الشائك. انه صبار قوي جداً بطباعه، منيع وقادر على البقاء على قيد الحياة لسنوات عديدة. مكان تطوره الطبيعي هو مركز المكسيك، وهو شائع جداً في حدائق الزينة، أيضاً في اسرائيل، ولكنه يكاد لا ينمو بشكل عشوائي في الطبيعة. في الواقع انه يعرف اليوم كصنف مُهدد بالانقراض.

الصورة "مَسند الحماة" من عام ٢٠١٠، تم التقاطها في مستوطنة نير عوز كجزء من السلسلة "أرقام الحظ".

אייכינוקאקטוס-גרוסון (Echinocactus grusonii) הוא שמו הבוטני של קקטוס שכינויו הפופולרי הוא "כיסא החותנת". משמעות המילה Echino היא דוקרני או עוקצני. זהו קקטוס חזק מאד באופיו, עמיד, שמסוגל לשרוד שנים רבות. מקום התפתחותו הטבעי במרכז מקסיקו. הוא נפוץ מאוד בגינות נוי, גם בישראל, אבל כמעט שלא גדל באופן אקראי בטבע ולמעשה מוגדר כזן בסכנת הכחדה.

התצלום "כיסא החותנת" משנת 2010 צולם בקיבוץ ניר עוז כחלק מהסדרה "מספרי מזל".



מקלט ציבורי הוא מבנה תת קרקעי מבטון מזויץ שנבנה על ידי הרשות המקומית בשטח ציבורי לצורך התגוננות אזרחית מפני התקפה צבאית. המקלט הציבורי עומד לצורך שהייה והגנה לרשות האוכלוסייה המתגוררת באזור וכן לרשות האוכלוסייה שחולפת או מבקרת במקום באופן אקראי. אל המקלט יורדים במדרגות ממוגנות, והכניסה אליו נמצאת במפלס הרחוב. כיום פחת השימוש במקלטים ציבוריים והם משמשים את הקהילה לצרכיה היומיומיים. רשויות רבות משכירות לתושביהן את המקלטים במחיר סמלי, על פי רוב לפעילויות הקשורות בתרבות ובאמנות.

רשות הציבור

בשנת 2009 הציגה אורית ישי בגלריה החדר את התערוכה "רשות הציבור", שכללה תצלומים של מקלטים ציבוריים מהמרחב הפריפריאלי של מדינת ישראל. התערוכה האמורה כללה תצלומים של מקלטים צבעוניים, בצבעים חזקים ואחידים, שהיו חריגים בנוף. באותה תקופה צילמה ישי מקלטים רבים נוספים שהיו שונים מאלה שנכללו בתערוכה. על מקלטים אלה הופיעו ציורי נוף פסטורליים או כתובות וציורים השואבים מן המקרא. התערוכה הנוכחית כוללת שני תצלומים מתוך סדרה זו: באחד התצלומים מופיע מקלט שבוע בצבע ירוק ועליו המשפט התנ"כי "לה' הארץ ומלוואה"; בשני - מקלט עליו מצוירת סצנה של עיירה יהודית גלותית ובה סב חרדי ונכדו ועגלה מלאה אנשים שעולה לשמיים, כמעין סצנה מציור חסיד-משיחי של מארק שאגאל.

המלגה العامة هو عبارة عن مبنى من الأسمنت المسلح يُشيد تحت الأرض من قبل السلطات المحلية في الأماكن العامة بغرض توفير حمايةً مدنيّة ضد أي هجوم عسكري. يخدم الملاجئ العام السكان المحليين الذين يقطنون في المنطقة، موفرا لهم الحماية وفرصة الكوث به، كما انه يخدم عابري السبيل او من صادف وجوده في المكان. الوصول الى الملاجئ يتم بواسطة درج محمي، بينما يقع مدخله على مستوى الشارع. أنخفض، في السنوات الاخيرة، عدد مستعملي الملاجئ العامة واصبحت تسد حاجات السكان اليومية. العديد من السلطات المحلية تأجر الملاجئ العامة للسكان بأسعار رمزية، غالبا لاقامة الانشطة ذات الصبغة الفنيّة والثقافيّة.

מלכיה عامة

شاركت أوريث يشاي عام ٢٠٠٩ في غاليري هيدر من خلال معرضها "ملكيّة عامة"، والذي شمل صورا لملاجئ عامة في المناطق الهامشيّة في اسرائيل. شمل معرضها حينه صورا لملاجئ ملوّنة، باللوان قويّة وموحّدة، والتي شكلت مشهدا استثنائياً مقارنة فيما حولها. التقطت يشاي

في تلك الفترة صورا اخرى عديدة والتي لم تشارك في ذاك المعرض. هذه الملاجئ اكتست برسومات مناظر طبيعية ريفيّة او كتابات او رسومات مستوحاة من الكتاب المقدس. يضمّ المعرض الحالي صورتان من هذه السلسلة: في الاولى يظهر ملجأ مطلي باللون الأخضر تعلوه مخطوطة من الكتاب المقدس "لله الأرض وملؤها": وفي الثانية، ملجأ وعليه رسمة لبلدة يهوديّة من الشتات وفيها جدّ متدين (حريدي) وحفيده وعربة مليئة بالبشر متجهة الى السماء، وكأنه مشهد ديني-تبشيري لمارك شاغال.

Public Shelters

A public shelter is an underground reinforced concrete structure built by the local authority in a public area for the protection of civilians during a military attack. The public shelter is available for the population residing in the area, as well as the population passing by or visiting. The entrance to the shelter is located on the street level which is connected to a fortified flight of stairs. Nowadays, the use of public shelters has decreased and they serve the community's everyday needs. Many local authorities rent out the shelters in their area to the residents for a nominal fee, mostly for culture and art related activities.

Public Domain

In 2009 Orit Ishay exhibited the show "Public Domain" at The Heder Gallery, comprising photographs of public shelters located in Israel's periphery. This exhibition included photographs of colorful shelters, painted in vibrant solid colors, which stood out in the landscape. At the time, Ishay also photographed many other shelters that were different from the ones included in the exhibition. These shelters were decorated with pastoral landscape paintings or writing and paintings of biblical themes. The present exhibition includes two photographs from this series: one portrays a shelter painted green with the biblical sentence: "The earth is the LORD'S and all that is in it"; the second is a shelter on which someone painted a scene of a Jewish town (Shtetl) in which we see an orthodox grandfather and his grandson, and a cart full of people ascending to heaven, like a scene taken from a Hasidic messianic painting by Marc Chagall.





The earth is the LORD'S and all that is in it

These words appear in the first verse of Psalm 24. This psalm is recited every Sunday with the conclusion of *Shacharit* (morning) prayer, as was the practice of the Levites in the Temple during the sacrifice of the continual burnt-offerings. These words are also said while the Torah is carried to the ark, after the Reading of the Torah is completed, and at the end of *Arvit* (evening) prayer on both nights of Rosh Hashanah and Kol Nidre night.

لله الأرض وملؤها

לה' הארץ ומלואה

تظهر هذه الكلمات في المزمور الرابع
والعشرين من سفر المزامير في الكتاب
المقدس. تتم تلاوة هذا المزمور عند الانتهاء
من صلاة الفجر من كل أحد، وايضا خلال
طقوس تقديم القرابين في الهيكل ضمن
تقاليد الليفي (القبيلة اليهودية). كما وتردد
ايضا هذه الكلمات خلال حمل الكتاب
المقدس الى الهيكل بعد الانتهاء من قراءته،
وكذلك عند الانتهاء من صلاة المغرب في
ليليتي رأس السنة وليلة كول نديري.

מילים אלה מופיעות בפתח פרק כ"ד בספר
תהילים. זהו מזמור הנאמר עם סיום תפילת
שחרית בכל יום ראשון, כמנהג הלויים בבית
המקדש בשעת הקרבת קרבן התמיד. מילים
אלה נאמרות גם במהלך הובלת ספר התורה
להיכל עם סיום קריאת התורה, וכן בסיום
תפילת ערבית של שני לילות ראש השנה וליל
כל נדרי.



A project of unprecedented scale took place in the Gaza envelope kibbutzim in 2009-2010: the construction of thousands of residential protected spaces (Mamad) in kibbutz members' houses. Many of Orit Ishay's photographs of this period portray houses before the protected spaces were constructed, their external walls marked by red and blue serial numbers. Each number corresponds to the constructor's plans indicating the type of protected space that will be built. Other photographs in this series feature protected areas in different stages of construction. The intense construction stresses the transformation that the public space in kibbutzim is undergoing – namely, the erosion of lawns and common courtyards in favor of private residential areas.

شهدت الأعوام ما بين ٢٠٠٩-٢٠١٠ إقامة مشروع لم يسبق له مثيل من حيث نطاقه، في المستوطنات الواقعة في منطقة غلاف غزة: بناء عشرات الغرف الآمنة (الملاجئ) لبيوت سكان المستوطنات. في العديد من الصور التي التقطتها عدسة أوريث يشاي من تلك الفترة، تظهر البيوت قبل إضافة الملاجئ، وجدرانها الخارجية مُرقمة بشكل تسلسلي بالأزرق والأحمر. كل رقم يُشير، بحسب مخطط الماقل، إلى نوع الملجأ الذي سيتم بناؤه. صور أخرى من ذات السلسلة تُظهر الملاجئ بمراحل مختلفة وهي قيد الانشاء. عمليات البناء المكثفة تُظهر تغيير وجه الفضاء العام في المستوطنات، وبلغ المساحات الخضراء والمساحات المشتركة، لصالح مناطق المعيش الخاصة.

בשנים 2009-2010 התקיים בקיבוצים באזור עוטף עזה פרויקט חסר תקדים בהיקפו: בניית תוספת של אלפי חדרי ביטחון (ממ"דים) לבתי חברי הקיבוצים. בתצלומים רבים של אורית ישי מתקופה זו מופיעים בתים לפני בניית חדרי הביטחון, כשקירותיהם החיצוניים מסומנים במספרים סידוריים בכחול ואדום. כל מספר הוא סימון לפי תכניות הקבלן שמצביע על סוג הממ"ד שיש לבנות. בתצלומים אחרים מאותה סדרה מופיעים חדרי ביטחון בשלבי בנייה שונים. הבנייה המוגברת מבליטה את שינוי פני המרחב הציבורי בקיבוצים, את הנגיסה בשטחי המדשאות, ברחבות המשותפות, לטובת אזורי המחייה הפרטיים.



316-1

316-2

316-2

AS09-D









In the 1950s and 1960s many public shelters were built throughout Israel in order to provide protection for the home front in the case of a military attack. The evolution of weapons over the last decades has shortened the time lapse between the early warning alert and the impact, and demanded a solution that will reduce the physical distance between the civilian and the protected area. Consequently, the protective construction gradually shifted from the public shelter to residential protected spaces. In the wake of the 1991 Gulf War, it was decided that protected spaces will be included in every new construction project in Israel. In 2009-2010 thousands of residential protected spaces (Mamad) were built in the Gaza envelop area.

شهدت خمسينات وستينات القرن العشرين بناءً العديد من الملاجئ العامة في إسرائيل لتشكل حماية للجبهة الداخلية في حالة هجوم عسكري. تطوّر الوسائل القتالية والأسلحة في العقد الأخير قصرت من طول الانذار الذي ينطلق قبل كل إصابة أو هبوط لصواريخ، واستلزمت بهذا تقصير المسافة المادية بين مكان تواجد المواطن وملجأ آمن. وهكذا، وبشكل تدريجي، بدأت الحماية بالانتقال من الملجأ العام الى الغرف الآمنة التي اقيمت في المساحات الخاصة في بيوت السكان نفسها. في اعقاب حرب الخليج عام ١٩٩١، تقرر انشاء الملاجئ في كل البنايات الجديدة التي يتم تشييدها. في الاعوام ما بين ٢٠٠٩ و ٢٠١٠ شهدت مستوطنات غلاف غزة بناء آلاف الغرف الآمنة (الملاجئ).

בשנות החמישים והשישים של המאה העשרים נבנו בישראל מקלטים ציבוריים רבים כדי לתת מענה להגנת הציבור בעורף מפני מתקפה צבאית. התפתחות אמצעי הלחימה בעשורים האחרונים הובילה לקיצור של זמן ההתרעה בטרם הפגיעה ונחיתת הטילים וחייבה קיצור של המרחק הפיזי בין האזרח למרחב המוגן. לפיכך, בתהליך הדרגתי, המיגון החל לעבור מן המקלט הציבורי למרחבים מוגנים שהוקמו בתוך שטחים פרטיים ובדירות עצמן. בעקבות מלחמת המפרץ (1991) הוחלט על הקמתם של מרחבים מוגנים בכל בנייה חדשה בישראל. בשנים 2009-2010 נבנו ביישובי עוטף עזה אלפי מרחבים מוגנים דירתיים (ממ"דים).



Seven Boom, 2009

Video, 2:00 minutes, sound

In the video work "Seven Boom" we see a serene landscape when a siren is heard, followed by the sound of an explosion. While the viewer of Ishay's video work does not know where and why the event took place, the landscape reminiscent of northern Israel and the sound of the siren automatically trigger codes ingrained in the collective Israeli consciousness, which conjure up two types of events – war or memorial day. In fact the work was shot near a quarry in the Czech Republic in 2009, and the siren precedes a controlled explosion in the nearby quarry.

سبعة بوم، ٢٠٠٩

فيديو لمدة دقيقتين، صوت

ينكشف المشاهد في عمل الفيديو "سبعة بوم" على منظر طبيعي ساكن. بعد حين تسمع صافرة انذار ومع نهايتها يصدر صوت انفجار. وعلى الرغم من عدم معرفة المشاهد بمكان وزمان وقوع الانفجار، الا ان المنظر يذكر بشمال البلاد، بينما تثير صافرة الانذار، وبشكل تلقائي، في الوعي الجمعي الاسرائيلي، صورتان لحدثين ممكنان - حرب او يوم الذكرى. فعلياً، تم تصوير هذا العمل الى جانب محجرة في جمهورية التشيك عام ٢٠٠٩ وتحذر الصافرة من انفجار مخطط له في المحجرة القريبة.

שבוע בום, 2009

וידאו 2:00 דקות, סאונד

בעבודת הווידאו "שבע בום" נראה נוף שלו ונשמעת צפירה/אזעקה שבסיומה קול פיצוץ. הצופה בעבודת הווידאו של ישי אמנם אינו יודע היכן ומדוע התרחש האירוע, אבל הנוף שמזכיר את צפון הארץ והצפירה/אזעקה מפעילים באופן אוטומטי קודים מוצפנים בתודעה הקולקטיבית הישראלית ומעלים שני סוגים של אירועים - מלחמה או יום זיכרון. בפועל צולמה העבודה ליד מחצבה בצ'כיה בשנת 2009 והצפירה מתריעה מפני פיצוץ מבוקר במחצבה הסמוכה.



Not Just Funny, Hilarious, 2010

Video, 4:30 minutes, sound

While photographing the series “Lucky Numbers”, which focused on the construction of residential protected spaces (Mamad) in kibbutzim in the Gaza envelop area, Orit Ishay spoke with the project’s foreman. The foreman, an Arab man, agreed to be interviewed on Ishay’s camera, while his face is not seen, per his request. He recounts the occurrences on the construction site from a matter of fact and critical view in relation to the inherent tension in the complex Israeli reality: a reality in which Palestinian construction workers earn a living by building protected rooms and reconstructing houses destroyed by other Palestinians. He criticizes the conduct of both sides and emphasizes the waste of resources poured into “wasteful” channels rather than to “constructive” channels.

مضحك جداً، بالفعل، ٢٠١٠

فيديو ٤:٣٠ دقيقة، صوت

في اطار تصوير سلسلة بعنوان "أرقام الحظ" والتي تناولت بناء الغرف الآمنة (الملاجئ) داخل الشقق السكنية في المستوطنات في غلاف غزة، تحدثت أوريث يشاي مع مدير العمل في المشروع. المدير، رجل عربي، يقف امام كاميرة يشاي في مقابلة مصورة دون ان يظهر وجهه وذلك بحسب طلبه. يتحدث عن ما يدور في موقع البناء من وجهة نظر عملية وينتقد التوتر المستشري في الواقع الاسرائيلي المعقد: واقع يضطر فيه عمال البناء الفلسطينيين على بناء الملاجئ وترميم البيوت التي هدمت على يد فلسطينيين آخرين، وذلك بحثاً منهم عن لقمة العيش. ينتقد المدير الطرفين ويشدد على اهدار الموارد المخصصة لمسارات "لا تصلح لشيء" بدلا من توجيهها نحو آفاق "بناءة".

מצחיק מאוד, לא סתם, 2010

וידאו, 4:30 דקות, סאונד

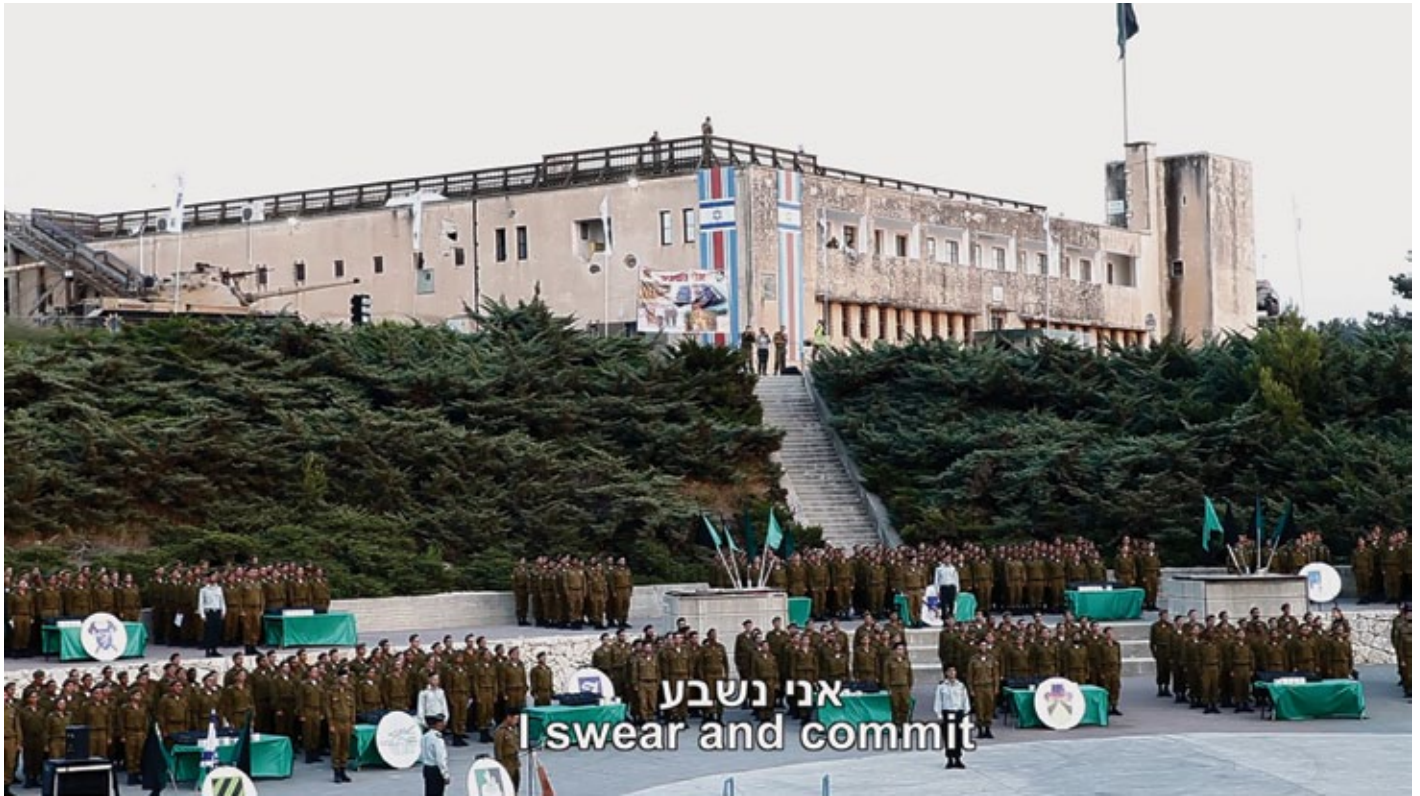
במסגרת צילום הסדרה "מספרי מזל" שהתמקדה בבניית מרחבים מוגנים דירתיים בקיבוצים באזור עוטף עזה, שוחחה אוריית ישי עם מנהל העבודה בפרויקט. המנהל, גבר ערבי, מתראיין מול מצלמתה של ישי כשלבקשתו פניו אינם מצולמים. הוא מתאר את הנעשה באתר הבנייה מזווית עניינית וביקורתית ביחס למתח הקיים במציאות הישראלית המורכבת: מציאות בה פועלי בניין פלסטינים בונים לפרנסתם חדרי ביטחון ומשקמים בתים שנהרסו על ידי פלסטינים אחרים. הוא מותח ביקורת על התנהלות שני הצדדים ומדגיש את בזבז המשאבים המופנים לנתיבים 'בזבזניים' במקום לאפיקים 'בונים'.



The video work "Live Broadcast" depicts three events: the first, played in fast motion, is a folk dancing event in a generic Israeli suburb, accompanied by a soundtrack recorded during the Palestinian Scouts parade; the second event is a formative moment in a military swearing in ceremony, in which soldiers standing in formation repeat three times after an announcer, shouting the words "I swear", followed by the oath "I swear to obey all the orders and instructions given by authorized commanders, and to devote all my energies, and even sacrifice my life, for the protection of the homeland and the liberty of Israel"; the third event is portrayed in the work through video footage (filmed via the TV screen) of torch lighting accompanied by the words "For the glory of the State of Israel". The torch lighting ceremony, held by the grave of Theodor Herzl on Mount Herzl is the official ceremony that marks the end of the Day of Remembrance for the Fallen Soldiers of Israel and Victims of Terrorism and the opening of Independence Day celebration. In the ceremony, 12 torches are lit as a symbol for the 12 tribes of Israel.

יִצְמַם עֵמֶל הַפִּיֶדִיו "בֵּית חַי" תְּלָאֵת אֲחֵדָת: הַחֲדָת הָאוֹל הוּא עִבָרָה עַן בֵּית, בְּתִקְנִיָּה תִּסְרִיעַ הַמִּקְטַע, לִמְשֹׁחַ רִקְצָה בִּי סָחָה עָמָה עָאִדִיָּה בִּי אַחֲדֵי זְוָאחֵי אִסְרָאֵיל. בִּירָאֵף מִקְטַע הַפִּיֶדִיו סוּוּת תִּמְ תִּסְגִּילֵה לַחֲלָל מִסִּירָה הַכִּשְׁפָּה הַפְּלִסְטִינִיָּה: הַחֲדָת הַתְּנִי הוּא עִבָרָה עַן לְחִזָּה פָּאֵרָה בִּי חֲפֵל אֲדָאָה קִסְמַת הַיַּמִּין הָעִסְכְּרִי, חֵיִת יוֹדֵי הַגְּנוּדִים קִסְמַת הַוּלָאָה לְלוּדָה. נִרִי בִּי זֶה הָעֵמֶל, גְּנוּדָאָה בִּי אַחְתָּאֵל עִסְכְּרִי יִכְרוּן בִּסְרָחָת תְּלָת הַכְּמָת הַתְּלִיָּה "אֲקִסֵּם" וּמֵן בְּעֵדָהּ סִיגָה הַקִּסְמַת: "אֲקִסֵּם אֵן אֲטִיעַ כָּל הָאוֹמְרִים וְהַתְּעִילָמָת הַתִּי אֲתִלְקָהּ מִן הַקָּאֵדָה הַמְּפּוּזִין וְאֵן אֲכַרְסֵם כָּל מָה עֵנִדִי מִן כּוֹחַ וְלֹא אֲתוֹנִי עַן הַתְּזִכּוּחִה בְּחִיָּתִי מִן אַגֵּל הַדִּפְאָה עַן הַוּטָן וְעַן חֵרִיָּה אִסְרָאֵיל"; אֵמָה הַחֲדָת הַתְּלָתִית הִיא מִמְּתָל בָּאֵעֵמֶל בּוֹאִסְטָה תְּסוּוִיר פִּיֶדִיו לְקִטָּת מִתְּלִפְזָה מִן מְשֹׁחַד אִזְעָה הַשְּׁעֵלָה בְּמִרְאָה הַכְּמָת "הַמְּגֵד לְדוּלָה אִסְרָאֵיל" וְזֶה בִּי אֲטָר מִרְאִסִּים אִבְקָד הַמְּשָׁעֵל. זֶה הַחֲפֵל, וְהַזֵּי יִקָּאֵם עַל קִבְר בְּנִיָּאִים זֵיִף הֵרְתִּסִּיל בִּי גִבֵּל הֵרְתִּסִּיל, הוּא טָקֵס רִסְמִי יִחְתֵּם פְּעָאִלִּיָּת יוּם זִכְרֵי הַגְּנוּדִים וּיִפְתַּח אַחְתָּאֵל יוּם אִסְתִּקְלָל אִסְרָאֵיל. תְּזָעָה בִּי זֶה הַמִּרְאִסִּים 12 שְׁעֵלָה וְהַתִּי תְּשִׁיר אֵלֵי הַקִּבְאֵל הַ12.

בְּעֵבֻדָת הַוִּידָאוּ "שִׁדוּר יִשְׂרָאֵל" מוּצָגִים שְׁלוֹשָׁה אִירוּעִים: הָרֵאשׁוֹן, הַמוּקְרָן בְּהִילוּךְ מְהִיר, הוּא אִירוּעַ רִיקוּדִי עִם בְּרַחְבָּה צִבּוּרִית גְּנֵרִית בְּפִירוּר יִשְׂרָאֵלִי, הַמְּלוּוָה בְּפִסְקוּל שְׁהוּקֵלֵט בְּשַׁעַת מְצַעַד שֶׁל הַצּוּפִים הַפְּלִסְטִינִים; הָאִירוּעַ הַשֵּׁנִי הוּא רִגַע מְכוּן בְּטָקֵס הַשְּׁעֵבָה צְבָאִי, שְׁבוּ נִשְׁבָּעִים הַחֵיִילִים אֲמוּנִים לְמִדִּינָה. אֵנוּ רֹאִים חֵיִילִים בְּמִסְדֵּר צְבָאִי חוֹזְרִים בְּצַעֲקוֹת אַחֲרֵי קִרְיָן שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים עַל הַמִּילִים "אֵנִי נִשְׁבָּע" וְאַחֲרַי מְכֹן עַל נוּסַח הַשְּׁבֻעָה: "אֵנִי נִשְׁבָּע לְצִיִּית לְכָל הַפְּקוּדוֹת וְהַחֻרָאוֹת הַנִּתְּנוֹת עַל יַדִּי הַמְּפָקְדִים הַמוּסַמְכִים וְהַקְּדִישׁ אֵת כָּל כּוּחוֹתַי וְאֵף לְהַקְרִיב אֵת חֵיִי לְהַגְנַת הַמּוֹלָדֵת וְלַחִירוֹת יִשְׂרָאֵל"; הָאִירוּעַ הַשְּׁלִישִׁי מוּצָג בְּעֵבֻדָה בְּאִמְצַעוֹת צִלּוּמֵי וִידָאוּ שֶׁל מִסְךְ הַטְּלוּוִיָּזִיָּה בּוּ מוּפִיעִים דִּמּוּיִים שֶׁל הַדְּלָקוֹת מְשׁוּאָה בְּלוּוִי הַמִּילִים "לְתַפְאֵרַת מִדִּינָה יִשְׂרָאֵל" בְּמִסְגֵּרַת טָקֵס הַדְּלָקַת הַמְּשׁוּאוֹת. טָקֵס זֶה, שֶׁנֶּעְרָךְ עַל קִבְרוֹ שֶׁל בְּנִימִין זֵאֵב הַרְצֵל בְּהַר הַרְצֵל, הוּא הַטָּקֵס הַרְשָׁמִי שֶׁנּוּעַל אֵת אִירוּעֵי יוּם הַזִּיכְרוֹן לְחֲלָלֵי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל וּפּוֹתַח אֵת חֲגִיגוֹת יוּם הָעִצְמָאוֹת. מוֹדְלָקוֹת בּוּ 12 מְשׁוּאוֹת שֶׁמְסַמְּלוֹת אֵת הַ12 הַשְּׁבִטִים.



אני נשבע
I swear and commit



ולתפארת מדינת ישראל
For the glory of the State of Israel



Orit Ishay (born in Tel Aviv, 1961) graduated from the Postgraduate Fine Arts Program at HaMidrasha School of Art (2012, with honors) and the Photography Department at the Musrara School of Art (2006, with honors). Ishay's works have been featured in solo and group exhibitions in Israeli and international galleries and museums, including: The Israel Museum, Jerusalem, Tel Aviv Museum of Art, The Museum of Contemporary Art in Bucharest, Museum of Art, Seoul, Herzliya Museum of Contemporary Art, and HaMidrasha Gallery, Tel Aviv. She won various scholarships and awards, including an artist's residency scholarship at MuseumsQuartier Vienna (2014), The Yehoshua Rabinovich Foundation for the Arts (2009) and The America-Israel Cultural Foundation scholarship (2006-7, 2007-8). Her works are included in museal, public, and private collections in Israel and abroad, among them the Israel Museum, Jerusalem, Ashdod Museum of Art, The Israeli Center for Digital Art, Holon, Bank HaPoalim Collection, Recanati Foundation Collection, and the Shpilman Institute for Photography Collection.

أوريت يشاي من مواليد تل أبيب لعام ١٩٦١، خريجة برنامج الدراسات الاستكمالية في كلية الفنون، بيت بيرل لعام ٢٠١٢ بدرجة امتياز. وخريجة قسم التصوير في كلية الفنون الجميلة مصراة لعام ٢٠٠٦ بدرجة امتياز. عرضت يشاي اعمالها في معارض فردية وجماعية في صالات عرض ومتاحف محلية وعالمية، من بينها: متحف اسرائيل، القدس، متحف تل أبيب للفنون، متحف الفنون المعاصرة في بوخارست، متحف الفنون بسول، متحف هرتسليا للفنون وغاليري كلية الفنون في تل أبيب. حصلت على العديد من المنح والجوائز منها منحة زمالة في MuseumsQuartier في فيينا عام ٢٠١٤، منحة صندوق يهوشاع رابينوفيتش للفنون عام ٢٠٠٩، ومنحة من قبل الصندوق الثقافي امريكا-اسرائيل لعامي ٢٠٠٦-٢٠٠٧ و ٢٠٠٧-٢٠٠٨. يتم شمل اعمالها في مجموعات المتاحف والمؤسسات الخاصة والعامة في البلاد والخارج، من بينها متحف اسرائيل، القدس، متحف اسدود للفنون والمركز الاسرائيلي للفنون الرقيمة، في حولون ومجموعة بنك هبوعليم فرع ريكناتي ومجموعة مركز شبيلمان للتصوير الفوتوغرافي.

أوريت يشاي (ولدت تل أبيب، 1961) היא בוגרת התוכנית ללימודי המשך באמנות במדרשה לאמנות, בית ברל (2012, בהצטיינות) והמחלקה לצילום בבית הספר לאמנויות מוסררה (2006, בהצטיינות). ישי מציגה בתערוכות יחיד וקבוצתיות בגלריות ומוזיאונים ישראליים ובינלאומיים, ביניהם: מוזיאון ישראל, ירושלים, מוזיאון תל אביב לאמנות, המוזיאון לאמנות עכשווית בבוקרשט, המוזיאון לאמנות בסיאול, מוזיאון הרצליה לאמנות וגלריית המדרשה בתל אביב. היא זכתה במלגות ופרסים שונים בהם מלגת שהות אמן ב-MuseumsQuartier, וינה (2014), מלגת קרן יהושע רבינוביץ לאמנויות (2009), ומלגת שרת מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל (2007-6, 2008-7). עבודותיה נכללות באוספים מוזיאליים, מוסדיים ופרטיים בארץ ובחול, ביניהם מוזיאון ישראל, ירושלים, מוזיאון אשדוד לאמנות, המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון, אוסף בנק הפועלים, אוסף רקאנטי ואוסף מכון שפילמן לצילום.

סדנאות האמנים -
גלריה ת(א)עשייה, ירושלים
חצי שמש חצי ירח
תערוכת יחיד - אורית ישי
פברואר-אפריל 2015
אוצר: אבי לובין

ניהול: לי היא שולוב
יועצת אמנותית: מעין שלף
עוזרת מנהלת: לירון כהן
צוות: גלית עטול, אפרת אוחיון, ז'אק פימה
הדפסת צילומים:
רע - בית מלאכה לצילום
אופק ART מעבדה מקצועית לצילום
הפקה: סדנאות האמנים

קטלוג
עיצוב: נועה סגל
טקסט: אבי לובין
תרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
תרגום לערבית: יסמין דאהר

תצלומים באדיבות האמנית

חברי הוועד המנהל: איל שר יור, קרן אבלו,
דפנה גוטמן, אולגה טריפ, דניאל פויכטונגר,
מיה מוצ'בסקי פרנס, צחי שניצר.

גלריה ת(א)עשייה נוסדה הודות לתמיכתן הנדיבה
של קרן גורג וגני בלוח, קרן ד"ר גאורג וגוזי גוגנהיים
וקרן אדולף ומרי מיל ופועלת בסדנאות האמנים
בסיוע קרן לויז, באמצעות הקרן לירושלים

רח' האומן 26, קומה 4, א.ת. תלפיות,
ירושלים, 9342180
טל': 02-6797508
שעות פתיחה: יום ב' 10:00-14:00;
יום ה' 16:00-20:00; ו' 11:00-14:00;
ובתאום מראש
artiststudiosjlm.org



978-965-7655-01-6



© סדנאות האמנים, 2015
מסת"ב: 01-6-965-978

ורشات الفنانين - صالة عرض
متسّع الفنون، القدس

نصف قمر نصف شمس

معرض فردي لأوريت يشاي

شباط - نيسان ٢٠١٥

القيّم على المعرض: آفي لوبين

إدارة: لي هي شولوف

مستشارة فنية: معيان شيلف

المديرة المساعدة: ليرون كوهين

طاقم: غاليت عطول، افرات اوحيون، جاك فيمة

طباعة الصور:

راع - ورشة عمل للتصوير الفوتوغرافي

أوفيك ART - مختبر مهني للتصوير

الفوتوغرافي

إنتاج: ورشات الفنانين

الكرّاس

تصميم: نوعا سيغال

نص: آفي لوبين

ترجمة للإنجليزية: ماية شمعوني

ترجمة للعربية: ياسمين ظاهر

أعضاء مجلس الإدارة: رئيس الإدارة - ايال
شير، كيرن ايبيلو، دافنة غوتمان، اولغا تريب،
دانييل فويختنجر، مايا موتشافسكي فرانس،
تساحي شنايتزر.

أقيمت صالة العرض متسّع الفنون بدعم سخّي
من صندوق جورج وجيني بلوخ، صندوق
د. جورج وجوسي جوجنهايم وصندوق أدولف
وماري ميل وتنشط الصالة في ورشات الفنانين
بمساهمة من صندوق لفيد من خلال مؤسسة
صندوق القدس

شارع هاومان ٢٦، الطابق الرابع، المنطقة

الصناعية تليوت، القدس ٩٣٤٢١٨٠

هاتف رقم: ٠٢-٦٧٩٧٥٠٨

صالة العرض مفتوحة أيام الاثنين:

١٠:٠٠-١٤:٠٠ والخميس ١٦:٠٠-٢٠:٠٠

والجمعة ١١:٠٠-١٤:٠٠؛ وبالتنسيق المسبق

artiststudiosjlm.org



סדנאות האמנים
Artists' Studios
מיסודה פיל הסקרן לינגוליים
5100005,74

The Artists' Studios
Art Cube Gallery, Jerusalem

Half Moon Half Sun

Orit Ishay
February-April 2015
Curator: Avi Lubin

Director: Lee He Shulov
Programming consultant: Maayan Sheleff
Assistant director: Liron Cohen
Gallery assistants: Galit Atoll,
Efrat Ochayon, Jacques Fhima
Photography printing:
The Print House and Ofek Art
Production: The Artists' Studios

Catalogue
Graphic design: Noa Segal
Text: Avi Lubin
English translation: Maya Shimony
Arabic translation: Yasmeen Daher

Photographs are courtesy of the artist

Board of directors:
Chairman Eyal Sher, Keren Abelow,
Daniel Feuchtwanger, Daphna Guttman,
Maya Muchawsky Parnas, Tzachi Shnitzer,
Olga Tripp.

The Art Cube Gallery was established with the generous support of the Georges and Jenny Bloch Foundation, the Dr. Georg and Josi Guggenheim Foundation, and the Adolf and Mary Mil Foundation, and operates at the Artists' Studios with the continued support of the Lloyd Foundation, through the Jerusalem Foundation

26 HaOman St., 4th floor, Talpiot
Industrial Zone, Jerusalem, 9342180
Tel: 972.2.6797508

Gallery hours:
Mon. 10:00-14:00; Thurs. 16:00-20:00;
Fri. 11:00-14:00; and upon request
artiststudiosjlm.org



© The Artists' Studios, 2015
ISBN: 978-965-7655-01-6



978-965-7655-01-6